

Nr 84.

Av herr **Borell**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag till omorganisation av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.*

I årets statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, har Kungl. Maj:t framlagt förslag till omorganisation av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen. Beträffande chefsskapet för styrelsen föreslås, att även andra personer än tekniskt utbildade böra kunna komma ifråga samt att befattningen bör behållas med ställningen av överdirektör, dock med en avlöning av 17 000 kronor. Det sålunda framlagda förslaget föranleder vissa invändningar.

Vad först angår frågan om kompetensvillkoren för chefen, lär avgränsningen härutinnan bero på styrelsens blivande arbetsuppgifter. Granskas dessa med ledning av utredningsmännens förslag och departementschefens redogörelse, synes det vara uppenbart att styrelsens uppgifter såväl till omfattning som till beskaffenhet äro av övervägande teknisk natur. Snarast torde man kunna säga, att styrelsens ställning såsom tekniskt och tekniskt-ekonomiskt ledande centralorgan inom vägväsendet enligt förslaget kommer att stärkas i flera avseenden. Genomgår man de särskilda byråernas organisation, kommer man likaledes till det resultat att ärendena av teknisk natur obetingat äro övervägande. Under sådana förhållanden synes en chef utan teknisk utbildning i de allra flesta fall icke kunna undgå att bli beroende av de underordnade befattningshavarna. Det blir honom således omöjligt att utöva den ledning av styrelsens verksamhet, som bör vara hans förnämsta uppgift.

Vad härefter angår chefens ställning och avlöning bör erinras, att kostnaderna för vägväsendet för närvarande torde uppgå till omkring 120 milj. kronor (för 1932 115,6 milj. kronor) samt att mycket betydande allmänna medel (år 1932 över 85 milj. kronor) fördelas av styrelsen. De sålunda anförda siffrorna giva en erinran om vad redan dem förutan är känt för varje svensk medborgare eller att vägväsendet för närvarande befinner sig i en period av den starkaste utsvällning och tillika ständig stegring av de tekniska kraven på de allmänna vägarna såsom transportmedel. De lokala organ, genom vilka omdaningsarbetet skall besörjas, äro mångtaliga och skiftande, behoven olikartade i olika delar av landet. De anspråk, som böra ställas på den man, som står i spetsen för den centrala ledningen, måste därför sättas högt, icke endast i avseende å teknisk sakkunskap utan även i avseende å erfarenhet. Det förefaller vara en synnerligen dålig besparing att nedsätta chefens ställning och avlöning, om genom en ringa höjning man kan erhålla större säkerhet för att få den rätte mannen till platsen. Den avlöningsform, som av departementschefen

föreslagits eller överdirektörs avlöning med tillägg av 2 000 kronor, är också säregen.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i staten för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen skall upptagas generaldirektör med arvode å 19 000 kronor och tillsättning medelst förordnande på viss tid.

Stockholm den 23 januari 1934.

Th. Borell.
